Politiek document Israël: Voorkeur voor verdrijving bevolking Gaza naar Sinaï

31 oktober 2023

‘Optie C’ heeft voor de Israëlische regering de voorkeur. Letterlijk schrijft zij in een strategie document van 13 oktober, zes dagen na de aanval van Hamas dat “Optie C het alternatief is dat positieve en langdurige strategische resultaten voor Israël zal opleveren.” Ook schrijft de regering in het document dat zij verwacht dat er “binnen korte tijd een interne Israëlische en internationale oproep zal zijn naar een terugtrekking – wat een interim-situatie betekent die op lange termijn geen internationale legitimiteit zal krijgen – vergelijkbaar met de situatie van Yosh (nederzettingenpolitiek, red.) vandaag, alleen erger.”

Foto: Timon Studler

Palestijnen weg uit Gaza

Er wordt druk gespeculeerd over welk doel Israël nu met haar grondoffensief in Gaza wil bereiken. In een oproep liet Israël aan de Palestijnen in Gaza weten dat zij het noorden van het gebied moesten verlaten. Het toch al dichtbevolkte gebied, dat volledig ommuurd is, moet dus ruim 2 miljoen burgers opvangen in de helft van het gebied dat 360 km^2 meet.

Een document van 13 oktober dat de journalist Dan Cohen van Uncaptured Media publiceerde, draagt als titel: 'Policy paper: Options for a political directive for the civilian population in Gaza'. Het document is opgesteld door de Israëlische geheime dienst. Gezien de datum, moet het document in korte tijd zijn geschreven.

Hierin schetst zij een drietal opties, lees doelen, voor het nu lopende grondoffensief.

5. De drie onderzochte alternatieven zijn:
Alternatief A: De bevolking die in Gaza blijft en de PA-heerschappij binnenhaalt
Alternatief B: De bevolking die in Gaza achterblijft en de opkomst van een lokale Arabische overheersing.
Alternatief C: Evacuatie van de burgerbevolking van Gaza naar de Sinaï.

:5 שלושת החלופות שנבחנו הינן
 חלופה א': הישארות האוכלוסייה בעזה וייבוא שלטון הרש"פ
חלופה ג': פינוי האוכלוסייה האזרחית מעזה לסיני
חלופה ב': הישארות האוכלוסייה בעזה והצמחת שלטון ערבי מקומי.

Bij de keuze voor een van de opties hanteert Israël een viertal criteria:

- Het moet operationeel te realiseren zijn;
- Het moet internationaal / intern / juridisch legitiem zijn;
- Het moet een ideologische en perceptuele verandering teweegbrengen onder de bevolking met betrekking tot Joden en Israël;
- Brede strategische implicaties.

Onduidelijk is wat met het laatste punt wordt bedoeld.

Optie A: “Geprobeerd en mislukt”

In ‘optie A’ zou Gaza onder de Palestijnse Autoriteit (PA) komen te vallen. Dat is het regerend orgaan dat ook op de Westelijke Jordaanoever opereert. Het is de optie die Israël onder leiding van premier Netanyahu bewust getorpedeerd heeft door Hamas in Gaza te introduceren en te ondersteunen. Deze tweespalt tussen Gaza en de Westelijke Jordaanoever zou de stichting van een Palestijnse staat blokkeren. Het is dus een theoretische optie. Want het document schrijft *“dat hebben we al geprobeerd en dat faalde”*.

Hierover schrijven de opstellers verder: *“Geprobeerd en mislukt – er moet worden vermeld dat de opzet om het gebied over te dragen aan de Palestijnse Autoriteit en vervolgens de militaire controle op te heffen, wijst op een diepe Israëlische zwakte die Hezbollah het signaal zal geven dat ze geen echte prijs zullen betalen voor een confrontatie met Israël, aangezien het hoogstens een soortgelijke stap zal zetten als in Libanon in het verleden. Geprobeerd in 2006 – Hamas won de verkiezingen en nam vervolgens de Strook met geweld over; er is geen rechtvaardiging voor de Israëlische nationale militaire inspanning om Gaza te bezetten als we uiteindelijk dezelfde fout herhalen die strategische implicaties had voor de huidige situatie (inclusief een oorlog met Hamas).”*

Wat het document verzwijgt is de steun die Netanyahu aan Hamas heeft gegeven of die tweespalt binnen de Palestijnse gebieden te versterken.

De Israëlische beleidsmakers zien hoe dan weinig in de eerste twee opties:*“Opties A en B vertonen aanzienlijke tekortkomingen, vooral wat betreft hun strategische implicaties en hun onuitvoerbaarheid op de lange termijn. Beide opties zullen niet het noodzakelijke afschrikwekkende effect hebben, geen mentaliteitsverandering mogelijk maken en binnen een paar jaar kunnen leiden tot dezelfde problemen en bedreigingen waarmee de staat Israël van 2007 tot vandaag werd geconfronteerd.”*

‘Optie B’, waarin sprake is van een ‘Arabische, niet-Islamitische’ autoriteit, acht men ook niet direct haalbaar. Hierbij wordt gedacht aan de huidige regering in de Verenigde Arabische Emiraten, al is *“een permanente oplossing voor dit alternatief niet in zicht”*. Bovendien schatten de opstellers in dat aan het einde van deze oorlog de humanitaire verantwoordelijkheid volledig aan Israël zal worden opgelegd voor alles wat tijdens die oorlog heeft plaatsgevonden.

Appendix A: Countries and bodies that can contribute to solving the humanitarian crisis in Gaza

Egypt

Possible contribution: Opening crossings and immediate absorption of the population of Gaza that will leave and gather in designated areas of Sinai; allocating land for settlement; exerting diplomatic pressure on Turkey and other countries to prioritize this over absorbing a large number of displaced people; providing a security envelope to the initial organization areas outside the Strip.

Possible incentives: Pressuring the United States and European countries to take responsibility and open Rafah Crossing for exiting to Sinai; financial assistance for the current economic crisis in Egypt.

Countries in Europe and especially the Mediterranean — Greece/Spain

Contribution: Absorption and settlement.

Incentives: Absorption budgets and financial support to Arab countries for the benefit of this process.

Additional North African Countries (Morocco, Libya, Tunisia)

Contribution: Absorption and settlement; immediate assistance in areas of organization outside the Strip.

Incentives: Absorption and financial support to Arab countries to support this process; Muslim solidarity; pressure from European countries; action through contacts that Israel has with some of these countries in a way that will allow them to maintain these ties without harming their reputation among the Arabs of the world.

Canada

Contribution: Absorption of the population and its settlement within the framework of the permissive immigration policy.

Nagekomen document. Origineel (PDF). Bron.

Het werd dus ‘Optie C’

‘Optie C’ blijkt de voorkeur te hebben. Het wordt een *“werkbaar alternatief”* genoemd. De opstellers realiseren zich echter dat er internationale druk zal ontstaan en dat Israël zich hierop moet voorbereiden om deze te weerstaan en waar mogelijk deze druk *“te benutten”*.

Het terugbrengen van de Palestijnse Autoriteit, die nu ook op de Westbank (Westelijke Jordaanoever) regeert, achten de beleidsmakers geen reële optie. Ze vinden Fatah als Palestijnse autoriteit te zwak. Bovendien zou louter militaire bezetting van Gaza niet *"effectief"* zijn zonder Israëlische nederzettingen zoals op de Westbank. Men vreest in dat geval *"binnen korte tijd een interne Israëlische en internationale eis tot terugtrekking"*.

Het lijkt er dus op dat de inval van Hamas op 7 oktober, oogluikend toegelaten of niet zien aankomen, een historische gelegenheid lijkt te zijn om 'Optie C' in werking te zetten: de Palestijnse bevolking naar de Sinaï-woestijn te verdrijven en Gaza definitief tot Israëlisch gebied te maken. De massale ontruiming van het noorden van Gaza, waar ruim 1 miljoen Gazanen leven, lijkt een voorbode hiervan.

De optie om heel Gaza vrij van Palestijnen te maken lijkt veel op het beruchte Plan Dalet, de vierde en meest agressieve optie die in de jaren 1940 werd bedacht. Het plan kreeg zijn beslag in de etnische zuivering van Palestina in 1947-1948 – dat bekend werd als 'de Nakba' – en de oprichting van de staat Israël.

Plan Dalet
Op 10 maart 1948 kwamen de zionistische politieke en militaire leiders, waaronder Ben-Gurion, bijeen in Tel Aviv en namen formeel Plan Dalet (of Plan D) aan. De operationele militaire orders specificeerden welke Palestijnse bevolkingscentra het doelwit moesten worden en beschreven in detail een blauwdruk voor hun gedwongen ontvolking en vernietiging.
Het riep op tot het opzetten van operaties tegen vijandelijke bevolkingscentra die zich binnen of nabij ons verdedigingssysteem bevinden om te voorkomen dat ze door een actieve gewapende macht als basis worden gebruikt.
Deze operaties bestonden uit het vernietigen van dorpen (in brand steken, opblazen en mijnen leggen in het puin), vooral die bevolkingscentra die moeilijk continu onder controle te houden zijn.
Ook het opzetten van zoek- en controleoperaties was onderdeel van het plan waarbij sprake was van omsingeling en doorzoeken van dorpen. In geval van verzet moet de gewapende macht worden vernietigd en de bevolking buiten de staatsgrenzen worden gedreven.
Bron: IMEU

Het plan tekende de sfeer rond de stichting van de staat Israël in de jaren na de Tweede Wereldoorlog.
In december 1940 schreef Joseph Weitz, directeur van de Landsafdeling van het Joods Nationaal Fonds, die tot taak had land te verwerven voor de zionistische onderneming in Palestina, in zijn dagboek: *"Er is geen andere manier dan de Arabieren van hier naar de buurlanden over te brengen, en ze allemaal over te brengen, behalve misschien [de Arabieren van] Bethlehem, Nazareth en Oud-Jeruzalem. Niet één dorp mag worden overgelaten, niet één [bedoeïenen]stam. En alleen na deze overdracht zal het land miljoenen van onze broeders kunnen opnemen en zal het Joodse probleem ophouden te bestaan. Er is geen andere oplossing."*

Een oppervlakkig document voor een oud plan

Het is een in de haast geschreven document dat zonder veel diepgang en analyse toeschrijft naar het verdrijven van de Palestijnen van Gaza en het inlijven van het gebied. Het 'A4-tje' lijkt voor Israël echter voldoende om een volk van hun land te beroven. In het stuk rekenen de opstellers wel op steun *"van de VS en andere landen om dit doel te ondersteunen."*

Het is twijfelachtig is of daarvan sprake zal zijn. Israël is zich ervan bewust dat hoe langer de hevige bombardementen voortduren, hoe meer de internationale druk zal toenemen om tot een 'oplossing' te komen. De tijd tikt politiek gezien in het voordeel van de Palestijnen, maar of zij de ontberingen nog veel langer kunnen doorstaan is zeer de vraag.

Leestip: Dan Cohen op Substack